

Ifigènia

© Silvia Poch

d'Eurípides
adaptació Albert Arribas
direcció Aícia Gorina

24/04 – 02/06
Montjuïc

Presentació de l'espectacle

Fitxa artística

Dades útils

Questionari Proust

Qui és qui

Textos editats

Material audiovisual

Lista de reproducció

Cosmos

Els primers dies d'assaig vam parlar amb tot l'equip de què era per a nosaltres una *tragèdia grega*, quina imatge o quina paraula ens venia al cap en primer lloc en pensar-hi. Van sortir moltes idees: visceralitat, plor, passió, estatisme, declamació, elegància, grandesa, pes, lluita, falsedat, impostura, paraula, irracionalitat... Per a mi, la tragèdia és per sobre de tot essencial, ritual i vital.

Essencial perquè, a través de les històries de la mitologia grega amb déus, deesses, herois i heroïnes que els éssers humans vam crear per explicar-nos el nostre comportament i el del món, va a l'arrel més pura i primària, obligant-nos a enfrontar-nos-hi de manera directa i profunda.

Ritual perquè ens trobem en el teatre que inicia el teatre a Occident i, tant si el seu origen es relaciona amb els misteris d'Eleusis com amb danses de caçadors primitius, amb cants ditiràmics de culte a Dionís o amb festes rurals sacrificials, encara s'hi nota la connexió amb els rituals arcaics. És un teatre narratiu, sí, però no naturalista, d'alguna manera *predramàtic*, dominat encara per forces ancestrals.

I vital perquè en una tragèdia podem estar tranquils: sabem que acabarà malament, sabem que concep el món com a seu de la destrucció incondicional i, per tant, tot serà absurd, però és en la força de la lluita contra aquesta adversitat on trobem el sentit, l'important, allò que fa que valgui la pena.

Diu Romeo Castellucci que *la tragèdia no la tries, t'arriba*; a mi, finalment, m'ha arribat ara a través del personatge i la història d'Ifigènia, que ens explica entre altres coses com la perpetuació de les cadenes de violència i el desig de venjança regeixen el món, com la democràcia és un règim patriarcal, corromput des de l'origen i, sobretot, com els éssers humans, persones, persones inestables, incoherents i canviants, som els responsables dels nostres actes; les divinitats, igual que el teatre, existeixen i existiran sempre mentre tinguem consciència i capacitat d'autorepresentar-nos, però que és Agamèmon qui té el dilema entre el seu deure de rei i de pare i és Ifigènia qui, davant les lleis de la natura i les dels homes, trenca la lògica sacrificial i ens planteja l'alternativa de les lleis de l'ètica personal i la dignitat individual per passar pàgina. En aquesta proposta escènica, que volem que no perpetui els tòpics sobre el sacrifici d'una verge pura i que el cor, portaveu d'un col·lectiu femení, doni veu als fantasmes d'una societat que conviu amb la foscor de l'horror dels seus actes.

Tot plegat, potser, un problema irresoluble de l'ésser humà: el problema de l'encaix entre natura i raó, entre instint i racionalitat. Potser per això la història d'Ifigènia no para de repetir-se des de fa 2.500 anys i fins avui.

Aícia Gorina

Fitxa artística

INTÈRPRETS

Pere Arquillué *Agamèmon*,
Orestes
Cèlia Castellano *cor*
Daniela Fumadó *cor*
Júlia Genís *cor*
Marta Ossó *Ifigènia*
Albert Pérez *Menelau*, *Atena*
Laura Roig *cor*
Neus Soler *cor*
Emma Vilarsau *Clitemnestra*,
Ifigènia
Pau Vinyals *Aquil·les*

AJUDANTA DE VESTUARI

Ona Grau

ASSESSORAMENT CORAL

Laia Santanach

ASSESSORAMENT D'INSTRUMENTS

Albert Arribas

ALUMNA EN PRÀCTIQUES D'IL·LUMINACIÓ

Mireia Sintes (Institut del Teatre)

ALUMNA EN PRÀCTIQUES D'ESCENOGRAFIA

Carme Mira (Institut del Teatre)

ALUMNE EN PRÀCTIQUES DE DIRECCIÓ

Juan Balaguer (MUET)

CONSTRUCCIÓ

D'ESCENOGRAFIA

Technifloc Diffusion, Pablo Paz i Raw Concept

CONFECCIÓ DE VESTUARI

Època

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Zengue Slow Jewelry, Velutex, Floch S.A. i Raül Garrigasait

ESPAI ESCÈNIC

Silvia Delagneau i Josep Iglesias

VESTUARI

Adriana Parra

CARACTERITZACIÓ

Júlia Ramírez

IL·LUMINACIÓ

Raimon Rius

SO

Igor Pinto

MÚSICA ORIGINAL I ESPAÏ SONOR

Arnau Vallvé

MOVIMENT

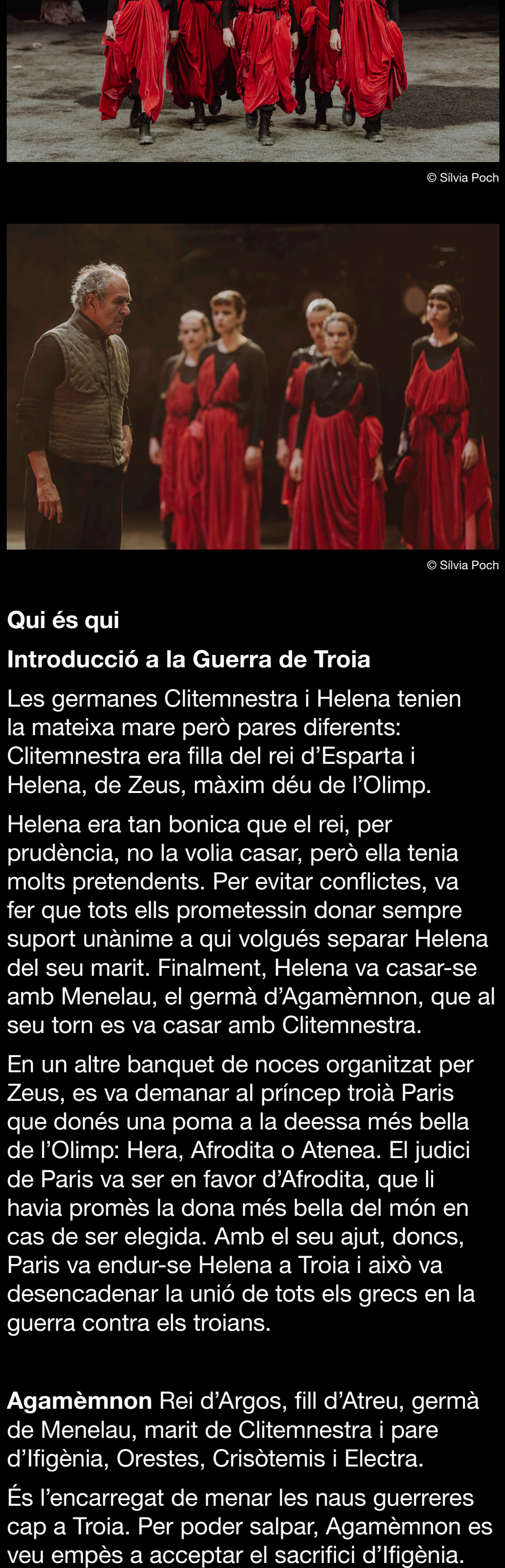
Ester Guntin

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Carla Torres

AJUDANTA D'ESCENOGRAFIA

Paula González Infante

© Silvia Poch

Dades útils

HORARI

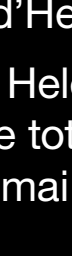
De dimarts a dissabte a les 19.00 h

El diumenge a les 18.00 h

28/05 no hi ha funció

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

Dividres accessibles

03/05 audiodescripció

10/05 sobretítols adaptats (visibilitat de la fila 8 en amunt)

IDIOMA

En català

Sobretítols en castellà i anglès cada dissabte a partir del 04/05

COL·LOQUI

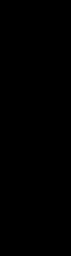
02/05 postfunció

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys

ESPECTACLE RECOMANAT PEL

Programa educatiu

Questionari Proust de... Ifigènia

El principal tret del meu caràcter?

Una gran força vital.

La qualitat que prefereixo en una persona?

La noblesa.

Allò que més estimo en els amics?

No tinc amics, pròpiament. La meua vida transcorre al voltant de la família.

El meu principal defecte?

No m'han donat temps de desenvolupar-lo.

La meua ocupació preferida?

Dansar entorn del temple i l'altar d'Àrtemis reina feliç, salvatge i nocturnal.

El meu somni de benestar?

Viure.

Els meus autors, poetes, autors teatrals preferits?

Els que explicaran la meua història.

Els personatges teatrals preferits?

El cor és sempre el millor "personatge".

Els meus compositors predilectes?

Com a habitant de temps antics, no estic familiaritzada amb compositors que vosaltres conegeu.

Els meus pintors predilectes?

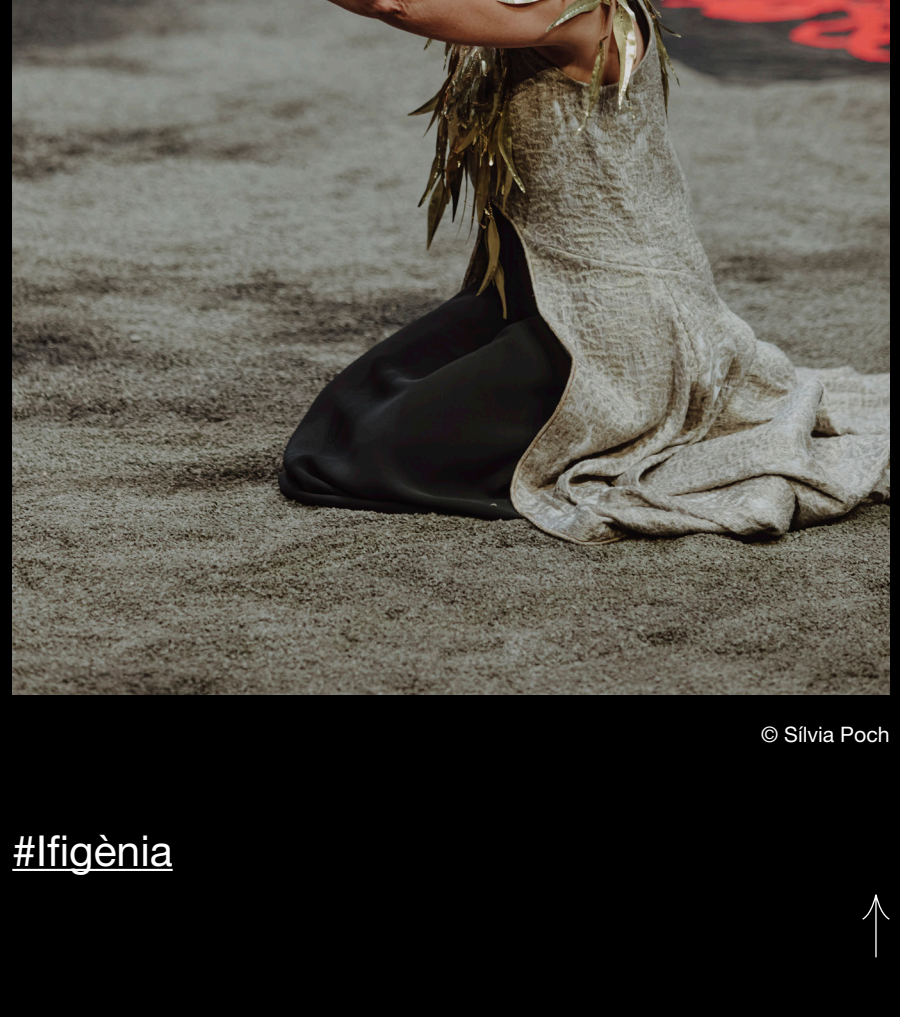
Zeuxis és un pintor grec conegut per una gran habilitat en representar la figura humana. És tot el que puc dir.

Els meus herois de la vida real?

En la vida real, el meu heroi era el meu pare fins que em va assassinar, després em vaig quedar sense.

El meu lema?

És tan bonic poder veure la llum!

© Silvia Poch

Qui és qui

Introducció a la Guerra de Troia

Les germanes Clitemnestra i Helena tenien la mateixa mare però parens diferents: Clitemnestra era filla del rei d'Esparta i Helena, de Zeus, màxim déu de l'Olimp.

Helena era tan bonica que el rei, per prudència, no la volia casar, però ella tenia molts pretendents. Per evitar conflictes, va fer que tots ells prometés donar sempre suport unànime a qui volgués separar Helena del seu marit. Finalment, Helena va casar-se amb Menelau, el germà d'Agamèmon, que al seu torn es va casar amb Clitemnestra.

En un altre banquet de noces organitzat per Zeus, es va demanar al príncep troià Paris que donés una poma a la deessa més bella de l'Olimp: Hera, Afrodità o Atena. El judici de Paris va ser en favor d'Afrodità, que li havia promès la dona més bella del món en cas de ser elegida. Amb el seu ajut, doncs, Paris va endur-se Helena a Troia i això va desencadenar la unió de tots els grecs en la guerra contra els troians.

Agamèmon Rei d'Argos, fill d'Atreu, germà de Menelau, marit de Clitemnestra i pare d'Ifigènia, Orestes, Crisòtemis i Electra. És l'encarregat de menar les naus guerreres cap a Troia. Per poder salpar, Agamèmon es veu empès a acceptar el sacrifici d'Ifigènia.

Clitemnestra Filla de Tindàreu i de Leda, reis d'Esparta, germana d'Helena.

El sacrifici d'Ifigènia provoca la seva ira, que es desencadenarà quan Agamèmon torni de la guerra.

Ifigènia Filla gran d'Agamèmon i de Clitemnestra, germana d'Orestes i neboda de Menelau i Helena.

És sacrificada a Àrtemis per recuperar els vents i que les tropes d'Agamèmon puguin salpar cap a Troia.

Orestes Fill d'Agamèmon i de Clitemnestra, germà d'Ifigènia.

Anys després de la guerra de Troia, Orestes venjarà la mort del seu pare i serà perseguit per les fúries per aquest crim.

Menelau Rei d'Esparta, germà d'Agamèmon, marit d'Helena.

El seu matrimoni amb Helena va lligat al jurament per part de tots els pretendents d'ella de protegir-lo si mai algú el separa d'ella.

Aquil·les Fill de Tetis i Peleu i gran heroi de la guerra de Troia, on mata Hèctor, el germà de Paris.

Cor Al text d'Eurípides, el formen un conjunt de dones joves de la ciutat de Calcis, davant de l'Àulida...

Àrtemis Germana d'Apol·lo, deessa de la cacera, dels animals i de la natura verge.

A l'inici del viatge dels grecs a Troia, l'endeví Calcant diu que ella ha fet aturar els vents.

Perquè tornin els vents i poder salpar, s'ha d'immolar Ifigènia.

Apol·lo Germà d'Àrtemis, déu de la medicina, la música i la poesia. Representa l'harmonia, l'ordre i la raó: pensament i llenguatge.

Arran de la mort d'Agamèmon, Apol·lo demana a Orestes que vingi aquest crim.

Després del judici d'Orestes, li encomana la missió de fundar un temple a Atenes i investir un nou ordre: la democràcia.

Atenea Deessa de la guerra, la saviesa i l'artesanía, i protectora del rei i de la ciutat d'Atenes.

Absoldrà Orestes pel seus crims davant d'Apol·lo i les fúries, esdevenint el símbol de la democràcia.

Textos editats

Ifigènia (Arola Editors, 2024)

Nota sobre el text i bibliografia

Ifigènia a l'Àulida (Bernat Metge, 2024)

Ifigènia entre els taures (Bernat Metge, 2017)

Material audiovisual

© Silvia Poch

Lista de reproducció

© Silvia Poch

Cosmos

© Silvia Poch

#Ifigènia

Entitat concertada amb

Membre de

Amb la col·laboració de

Mitjans patrocinadors

932 892 770 · INFO@TEATRELLIUURE.COM
PCA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

